

и предъ папскы посланницы исповѣда, че онъ не е прости-
ралъ, нито простира свое вліяніе на Българска Церковь; то
очевидно, истинно и вѣрно е, чи Българската Церковь прие-
ла е изъ Цариградъ първаго своего Архіепископа споредъ
правата на независимостъ, дарованны отъ Юстиніана на
Охридска Архіепископія, които права въ той случай ся во-
зобновила въ Българската църковь и Архіепископатъ нейнъ
не былъ подчиненъ ни на Цариградъ, нито на Римъ.

И така послѣ първаго Архіепископа, Българската Цер-
ковь не приимала вещь изъ Цариградъ главнаго своего управ-
вителя, но имала го у себеси изъ своей родъ, и тогова у-
правителя избиралъ е Соборъ на Българскитъ Епископы и
возводилъ го е на Архіепископскій Престолъ съ утвържде-
ніе Царя Българскаго, а не Цариградскаго. Така наприимѣръ.
Моравскій Славянинъ святой Гараздъ или Гроздъ и Бълга-
ринъ святой Климентъ, ученицытъ на святаго Методія, по-
що быдоха исплждени изъ Моравска Паннонія отъ Епископа Ла-
тинскаго Вихинга послѣ смъртыта Методіева, прие ги Борисъ
Царь Българскій и имъ даде Епархіи въ западна Българія,
и именно Охридскъ. Святой Гроздъ, понеже беше Посвященъ
вещъ въ Архіепископска степенъ отъ самаго святаго Мето-
дія, получи отъ Царя Бориса управление надъ Българско-то
Священочначіе, и онъ стой въ каталогъ на Българскитъ Ар-
хіепископы третій послѣ св. Кирилла и Методія 37), а по-
слѣ смъртыта Гроздова Симеонъ Царь и Наслѣдникъ Бори-
совъ удостои Святаго Климента съ Архіепископска сте-
пень 38), и пакъ въ Охридска Епархія, изъ което явно ся
показувать Юстиніановытъ права, и оба тія святители ка-
квото бѣха Славяно-българе, така исто бѣха и независимы
отъ Римъ и отъ Цариградъ. Слѣдователно можеме вѣрно да
полагаме, що Архіепископъ Българскій и послѣ Царя Бо-

37) Christ. Oriens. Т. II, pag. 289—290.

38) Българ. Царигр. Книжицы 1858 год. № 19, стр. 5.—Гласникъ
Друж. Србске Слсвес. свезска II, стр. 61.